

Monstru Sihastru

AlinD

Ură din ură, un crez însemnat
Defect reclădit, greșit modelat
În bice ținut, aruncat printre lupi
Printre iele pierdut, trădat și corupt

Prin văi sângerii, în noroaie mustesc
Sentimentele-i moarte bolborosind putrezesc
Ca o roză uscată, o inima secată
Un trup vlăguit o minte persecutată

Prin gânduri și rânduri și versuri scâncind
Îi urlă durerea, el tace mocnind
Dar tăcerea-i furtună fulger trosnind
Stele lumânări pentru spirite suferind

Totu-i nimic indiferenți îi sunt toți
Simte demoni în jur, ochii văd hoți
Își ține o fărâma de inimă în pumn
Uitându-se speriat să n-o fure vreun nebun

Este tot ce i-a mai rămas din inima bună
Din care hulpave au mușcat, rând pe rând
Hiene bolnave, hămesite, turbate
Cu genele lor atent rimelate.

Trecutu-i șoptește, cu voci cavernoase
Altfel puteai să trăiești să fii carnivor
Să muști, să rupi, ai fi fost învingător
Să calci pe suflete, cum ele-au călcat

Uită-te-n oglindă, chipu-ți este schilod
Găuri negre, ochii, ei cândva îți sclipeau
Ai ziduri înalte cu porți ferecate
Ca o bestie zaci și rasuflul ți-e greu

Auzi lumea afară, totu-ți este străin
Vrei tăcere, uitare, din răni curge venin
Te chinuie voci, ce, de mult sunt plecate
Și-ți șoptesc blestemat "Te iubesc până la moarte!"